

ANTONII
CONCIOLI
J. C. CANTIANENSIS
OPERA OMNIA.

ANTONII
CONCIOLI
J. C. CANTIANENSIS,
Et Prothonotarii Apostolici
RESOLUTIONES
CRIMINALES
ALPHABETICO ORDINE DISPOSITÆ:

IN QUIBUS VARIÆ, ET FREQUENTIORES QUÆSTIONES
Criminales ad univèrsam ferè Theoricam, & Praxim spectantes resolvuntur, & facili methodo
enodantur, necnon etiam quamplures Summ. Pont. Constitutiones, & Laicorum Statuta
de materia Criminali disponentia secundùm modernorum Criminalistarum receptiores
opiniones, & supremarum Curiarum decisiones declarantur.

QUIBUS IN HAC SECUNDA VENETA EDITIONE
accessit in fine Tractatus ejusdem Auctoris ad STATUTA EUGUBII.
cum Additionibus FRANCISCI ROMAGUERÆ J. C. Gerundensis.

Cum Triplici Indice, nempe Titulorum, Resolutionum, & Materiarum,
in Resolutionibus prædictis contentarum.

VENETIIS, M. DCC.

Apud Nicolaum Pezzana.

SUPERIORUM PERMISSU, ET PRIVILEGIO.

ILLUSTRISSIMO DOMINO D.

FERDINANDO
S ANCTIO
PONTREMULENSI

Clarissimo Juris Consulto, Serenissimæ Ducalis
Camerae Placentiæ Auditori.

SISTIT se tibi, Vir Illustrissime, in hisce
Voluminibus Jurisprudencia, utpotè quæ
jure merito sibi suadet nullum suis votis
magis opportunum nacturam esse patro-
num. Ad hanc obtinendam vel à primoribus annis
tui eruditi labores collimavere tanto sanè proventu,
ut te ipso in dies major firmata jam ætate is tandem
fueris, in cujus mentem egregia facultas hætenus cæ-
terorum sapientum animos pervagata videatur sedem
fixisse. Testantur hoc ea præclara munera, quæ obivi-
sti in Placentina tum Urbe, tum ditione, tam admira-
bili felicitate, ut æquitas tua, tua dexteritas, sapientia

RESOLUTIONES CRIMINALES ANTONII CONCIOLI JVR. CONS. CANTIANENSIS.

ABSOLUTIO. SUMMARIUM.

1. Absolutus semel de delicto non potest amplius de eo molestari. Procedit, quando est absolutus diffinitivè, secùs si ab observatione iudicij, nu. 2.
2. Absolutus ab observatione iudicij potest iterùm molestari ex novis iudiciis, quæ sunt diversa à primis. Et dammodò iudicia supervenientia sint gravia, & sufficientia ad torturam, nu. 4.
3. Absolutus potest iterùm molestari, quando proponitur nova causa, quæ alterat, seu diversificat delictum. Ac etià quando volens noviter accusare, suam injuriã prosequeretur, & allegaret ignorantia primæ accusationis, nu. 7. Et stante collusione, nu. 8.

RESOLUTIO I.

Absolutus semel de delicto an possit de eo amplius molestari.

1. Absolutus semel de aliquo delicto non potest amplius de eo molestari leg. pen. §. fin. ff. de iur. iur. §. si cui 7. §. iisdem, & ibi Bate. ff. de accus. de his 6 eod. tit. & tradunt Clar. in pract. §. fin. q. 57. in princ. ubi testatur de communi opinionione, latè Farin. de inquis. q. 4. n. 1. & seq. ubi alios dat concordantes, & cons. 4. nu. 17. lib. 1. Decia. in crim. lib. 3. c. 30. in princ. Costa de scien. & ignor. cent. 2. dev. 68. n. 1. ubi ampliat, etiam si nova superveniant iudicia Cabal. ref. crim. casu 93. n. 1. cent. 1. Scacc. de iud. lib. 1. c. 12. n. 84. Guaz. def. 2. c. 7. in princ. Vermig. cons. 55. n. 2. Ursell. in exam. opum cons. 1. 2. n. 1. & seq. qui alios dant concordantes, plenè Giurb. cons. 53. num. 17. & 18. ubi dicit id fieri neque posse de mandato Principis, ut ibi per eum.
2. Volenti enim iterùm accusare, seu inquirere semel absolutum obstat exceptio rei iudicæ l. 2. C. de excep. rei iudic. Boer. decis. 289. n. 9. Farin. de inquis. d. q. 4. in princ. Guaz. d. defen. 2. c. 7. n. 2. ubi dicit, d. exceptionem impedire litis ingressum, cum de eodem delicto bis queri non possit d. c. de bis 7. ibi not. Canonista de accus. & scribit Farin. in d. q. 4. in princ. & in d. cons. 4. n. 17. & Giurb. d. cons. 51. n. 17. & 18.
3. Limita primò d. conclusionem, ut habeat locum, quando reus fuit absolutus diffinitivè tanquam innocens, secùs si fuit absolutus ab observatione iudiciorum, puta cum clausula *ex officio deductis*, vel *rebus sic stantibus*, & similibus, quia delictum non fuit probatum, juxta communem Consil. Resol. Crim.

prædicam, quia tunc, d. absolute non obstante, potest iterùm molestari ex novis supervenientibus iudiciis, etiam ab eodem Iudice, ut tradunt Boff. in pract. in tit. de senten. n. 65. Clar. in pract. in d. q. 57. n. 3. & ibi Bajar. in prin. Covar. var. res. li. 1. c. 1. n. 8. & li. 2. c. 10. n. 1. Farin. in d. q. 4. n. 23. & seq. Costa d. n. 68. n. 7. Cabal. d. casu 93. n. 8. & seq. plenè Guaz. d. def. 2. c. 7. n. 7. & 9. ubi alios adducit concordantes Giurb. d. cons. 53. n. 31. Illustri. Sperell. decis. 134. n. 65. p. 2.

Declarata primò d. primæ limitationem, quòd reus absolutus ab observatione iudicij potest iterùm molestari ex novis supervenientibus iudiciis, ut habeat locum, quando iudicia, quæ supervenerunt, non sunt de illis, quæ in processu antea extabant, sed sunt diversa, quia super primis iam purgatis non potest fieri fundamentum, etiam si melius probarentur, cum tunc non dicatur supervenire novum iudicium, sed nova veteris iudicij probatio: nova enim iudicia dicuntur illa, quæ differunt à veteribus specie, vel substantia, ut si prima iudicia erant de mala fama, vel de inimicitia, & postea supervenit testis de visu, & similia, ut declarat Guid. de Suxar. de indic. & tort. num. 57. Btan. de indic. par. 2. q. 5. nu. 63. & alii, quos refert, & sequitur Guazzin. defen. 2. c. 7. num. 18. Cabal. d. casu 93. nu. 43. & seq. Joan. Bapt. Rotell. inter cons. Farin. cons. 108. & 19. lib. 2.

Declarata secundò d. limitationem, ut iudicia supervenientia debeant esse gravia, & sufficientia ad torturam, & non aliter, ut docent Boff. in pract. in tit. de sent. nu. 61. Clar. in pract. §. fin. q. 46. vers. pariter etiam & c. Theob. Non. consil. 103. nu. 5. & tenet Farin. de inquis. d. q. 4. n. 25. in fin. Guazzin. defen. 6. c. 4. n. 20. & 36. Pir. Maur. de fidejud. par. 1. sect. 2. c. 3. n. 25. & Jo. Bapt. Rotell. inter consil. Farin. d. consil. 108. nu. 18. & 19. & de hac materia dixi infra in verbo *Fidejussor*.

Limita secundò d. conclusionem, ut non habeat locum, quando post absoluteionem proponeretur nova causa, quæ alteraret, vel diversificaret delictum, ut si quis sit inquisitus de homicidio simplici, & de eo fuerit absolutus, & postea imputetur de homicidio cum qualitate parricidii, & similia, quia tunc super illo posset denudò molestari, cum tunc non dicatur inquiri super eodem delicto, sed diverso, licet aliud sit, quando nova qualitas non alteraret, nec diversificaret delictum, ut tradunt Anton. Gomez. variar. ref. tom. 3. capit. 1. num. 27. Foller. in pract. caus. par. 3. capit. 35. num. 8. Farinac. de inquis. d. q. 4. n. 4. ubi dicit, propter novam qualitatem, quæ non diversificat delictum, non posse absolutum noviter molestari, etiam si illa augetur pœnam, ut ibi per eum, & in absoluto à percussione, quod possit iterùm molestari cum qualitate, quòd illa ficta fuerit cum hominibus coadunatis, voluit Decia. trad. crim. lib. 3. capit. 30. numer. 24. & cum hac limitatione